

През последните години се появи едно ново и силно течение в родния литературен поток - емигрантска белетристика. Отприщи го романът "18% сиво" на Захари Карабашлиев, последваха го "Дневникът на една пеперуда" на Красимир Дамянов, сборникът с разкази на младия Мирослав Пенков "На Изток от Запада"... От няколко дни до тях се нареди ново име - на д-р Златко Ангелов. Миналата седмица той представи в София сборника си с новели "Еротични спомени" и във форумите веднага се заговори за уникалния му образен език, за майсторско изграждане на образите. По-паметливите си спомниха и мемоарите му "Комунизмът и угризенията на един по неволя виновенник", останали почти незабелязани през 2002 г. Но хвалбите се преплетоха и със съмнения, че хората от неговото поколение (дебютантът е роден през 1945 г.) няма да приемат

откровените еротични сцени, а младите... те така или иначе не четат.

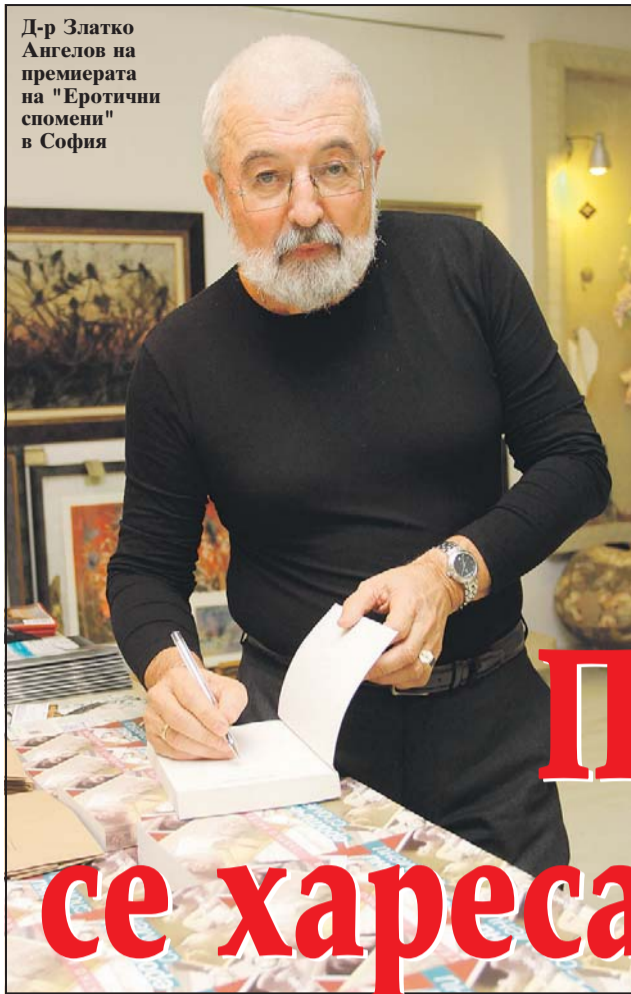
Срещам се със Златко часове преди премиерата. Вече съм прочела сборника и бързам да изкажа съжалението си, че не е започнал да пише белетристика по-рано. Той обаче е притеснен, че ще остане неразбран. "Наистина обединяващото в героите ми е, че не само са напуснали България в търсене на нов живот в САЩ. Всеки от тях, достигнал една достолепна възраст, изпитва влечение към млада плът. Но не виждам нищо скандално в това. Случва се непрекъснато около мен, виждам подобни напъни да съхранят самочувствието си в много мои връстници. А и за мен еротиката не е най-важното. Истински интересното е, че героите ми преживяват голяма и силна любов, която води до драмата им. Просто е литературен похват, познат ни още от древногръцката литература." Чрез преплитането на съдбите на застаряващите мъже с много помладите им възлюбени авторът поставя и въпросът за изкушението. Останали завинаги между два свята, с единия крак стъпили здраво в охолния си американски живот, а с другия

затънали в носталгията

по родината, те се чувстват несигурни в залеза на живота си. И търсят пристан в най-възвишеното чувство - любовта. Нито за миг авторът не прекрочва границите на поетичната еротика, не опощава езика си с нецензурно неприличие и грубост. Без грам мъжка самолюбленост той извежда темата, че мъжете са силни само физически. Че жените ги учат на секс, на любов, на живот. И тези, които са достатъчно умни да си го признават, постигат така необходимата на всеки човек хармония и в духовния, и в плътския си живот.

"Истински щастливец съм, че имам 11 години помлада жена с успешна кариера, което ми дава възможност да запълня с нещо смислено оставащите ми години живот - признава Златко Ангелов. - Въсъщност бе съвсем логично да стигна до прозата. Още в началото на 80-те започнах да пиша. Зарязах препода-

Д-р Златко Ангелов на премиерата на "Еротични спомени" в София

Писателят в градината пред дома си в Айова с любимото си куче

Прописах, за да се харесам на жена ми

Признава живеещият в САЩ д-р Златко Ангелов при премиерата в София на сборника си с новели "Еротични спомени". В тях носталгията по родината се преплита с темата за младостта на духа в застаряващото тяло

Щастливият татко с шестте си деца през 2009 г. в Мексико

СНИМКИ АЛЕКСАНДЪР АШМИНОВ И АРХИВ

вателската си кариера във Варненския медицински институт и се преместих в София. Работех и като лекар, но постепенно писането надделя. Назначиха ме във вестник "Здравен фронт", а след промените на 10 ноември сътрудничих в различни всекидневници, бях кореспондент и на "Файненшъл таймс". През 2002 г. Златко взема съдбовното решение да напусне България, разочарован от безскрупулното политиканстване, от липсата на перспективи. По това време вече е женен за трети път, има шест деца. Дъщерите му от първия брак са поели по свой път, двете му деца от втория са настроени срещу баща си след тежкия развод, а най-малките са на възраст, когато баща им вече мисли къде е най-добре да продължат образованието си. "Със съпругата ми Румяна решихме да емигрираме в Канада, защото бяхме сигурни, че там ще можем да се реализираме - твърди Златко. - Тя е завършила английска филология и още от София си уреди докторантура по лингвистика в Монреал. На мен от посолството ми казаха, че няма да имам проблем да работя като журналист. Завършил съм френска гимназия и езикът не беше про-

НАШАТА ЗАГАДКА

През коя година Златко Ангелов емигрира в Канада? Чрез жребий ще изтеглим имената на петиманаши читатели, дали верен отговор на загадката. Те ще получат по пощата сборника "Еротични спомени" на Златко Ангелов, издаден от "Сиела". Пишете на адреса на редакцията, за "Нашата загадка", в писмо или по електронна поща. Очакваме и мненията и препоръките ви за нашия (ваш) вестник. Датата на пощенското клеймо или имейла не трябва да бъде по-късно от 6 април. Не забравяйте да посочите трите си имена и точния си адрес.

BLEM за мен."

Срещата с Новия свят обаче не е толкова безоблачна за българина. Оказва се, че не е лесно да си намери работа. Вместо да губи години в легализиране на докторската си диплома, той се записва да учи медицинска социология. Взима магистърска степен, започва докторантура, но е принуден да я прекрати. "Децата растяха, а жена ми още не беше защитила доктората си - разказва емигрантските си неволи Златко. - Започнах работа в рекламна агенция. Търпяха ме три години, въпреки че не си върших работата достатъчно

добре. По това време започнах да пиша и мемоарите си. През 1999 г. се преместихме в Айова сити. Румяна получи преподавателско място в университета там." На новото място шансът проработва за българина. Това е градът, където през 1937 г. е създадена първата в САЩ университетска програма по творческо писане. И до днес се смята за най-престижното място, където могат да те направят писател. Златко преработва мемоарите си и през 2002 г. ги изпраща на различни издателства. Едно тексаско ги публикува веднага в серията си за Източ-

Златко и Румяна и най-малката им дъщеря Бистра се радват на дъщеричката на Аглика, третото от шестте деца на писателя, дарила го с четвърто внуче

на Европа. Същата година "Комунизмът..." излиза и у нас, но авторът не идва за премиерата и книгата минава незабелязано. Мемоарите вече са част от препоръчителната програма за студенти по политология в САЩ.

Златко обяснява, че в САЩ пред думата писател винаги има определение - например технически. В Айова

той станал медицински писател.

"Поканиха ме да редактирам една статия за въвеждането на нов японски подход в спешното отделение в университетската болница. - обяснява той. - Толкова харесаха намесата ми, че ми повериха да правя списание, предназначено за лекарите в щата. Сам му измислих концепцията, почти сам го пишех. Започнах да преподавам и в катедрата по творческо писане, да уча докторанти от биологичните специалности."

Преди две-три години Златко се оттеглил от активна работа. Пътувал по света със съпругата си, която е световнопризнат специалист по лингвистика. Румяна Ангелова изследва реакциите на мозъка при изучаването на втори език. "Деца ми от първите два брака едно по едно се върнаха при мен, простиха ми, че в гонене на моите страсти често забравях за тях - признава баща-

та. - Малко завиждат на двете по-малки, с които бях наистина разумен, истински родител. Сега се събират на всеки две години някъде по света. Но всичко това не ми беше достатъчно. Проблясъкът дойде след като веднъж Румяна сподели, че според нея интелигентността на мъжа е най-силният афродизиак. А писателите били най-интелигентните мъже. Така, за да ѝ харесам, реших и аз да стана истински писател."

Първият читател на новелите от "Еротични спомени" била Румяна. Щом получил одобрението ѝ, Златко решил да продължи. "Започнах да изпращам готовите текстове на приятеля ми Владо Зарев, който за мен е един от най-добрите български писатели - споделя авторът. - След възторжените му отзиви придобих смелост да издам книгата. Е, не очаквах да ме нарече чак

"Българският Набоков"

в рецензията си за корицата, но съм безкрайно щастлив със своята първа книга с проза. Предоставям я на съда на читателите спокойно, защото съм бил максимално искрен и откровен в нея. Анджела Родел вече я превежда на английски и се надявам да я издам и в САЩ. Започнал съм и роман, а за какво ще разказва той, все още е рано да говорим..."

ПЕПА ЙОРДАНОВА